

— **Hindenburg tizenegy sebe.** Lenkey Henrik a jőnevű poéta írja: Hindenburg tábornagy — amikor ez történt, még alezredes volt — Berlinben egyszer a kora reggeli órákban bevetődött egy borbélyhoz. A teremben még csak az inas volt jelen. Hindenburg alezredes elhelyezkedett egy széken, az inas pedig beszappanozta, mikor pedig ezzel készen volt, az alezredes legnagyobb ámulatára a kést köszörülte és borotválgni akart.

— Megbolondultál? Nincs itt senki más, aki engem borotvál? — förmedt rá a fiura az alezredes.

— Ilyenkor kérem, még senki sincs itt, csak én. De ha senki sem hagyja magát tőlem borotváltatni, akkor én sohasem fogok megtanulni, — méltatlankodott az inas.

Hindenburg meglepődött a vakmerő felelet hallatára.

— Hát épen rajtam akarsz tanulni?

Mivel azonban már be volt szappanozva, hát ráparancsolt a fiura:

— Rajta! De jegyezd meg magadnak, ahány vágást ejtesz rajtam, annyi nyaklevest kapsz tőlem. Megértettél?

Remegő kézzel fogott hozzá a tanonc a borotváláshoz. Mikor elkészült a „műtéttel“, Hindenburg a tükör elé állt és nem kevesebb, mint *tizenegy vágást számolt meg az arcán.* Hirtelen visszafordult és a halálra ijedt kis Figaróval találta magát szemben.

— Ugy látszik — szólt Hindenburg kissé enyhébben, — hogy rajtam vagdalni már megtanultál, idővel még jó harcos is válhat belőled. Hogy hívnak?

— *Hacker Pál a nevem.*

Mikor a németek Lodzot bevették. Hindenburg tábornagy meglátogatta a lodzi Vörös Keresztes kórházat. Egy törzsorvos kalauzolta, aki a sebesültekről felvilágosítással szolgált. Egy ágnál megállapodott és így szólt az orvos:

— Itt fekszik egy igazi hős, Hacker Pál huszárörrmester, aki kis szakaszával kétszáz oroszot fogott el. Ő egymaga *husz muszkát vagdalt össze*, de a küzdelemben sajnos, ő maga is megsebesült. Épen *tizenegy vágást kapott*...

— Hack... Hacker Pál? — Igen, emlékszem már. Ennek elég jó iskolája volt a vagdalózásban. — mondta magában a tábornagy. — A sebei életveszélyesek?

— Nem, de eléggé súlyosak, — mondta a törzsorvos.

— Nem kell aggódni, majd kigyógyul. Én is épen tizenegy vágást kaptam — tőle, a melyek szinte eléggé „súlyosak“ voltak és mégis itt vagyok, — mondta most mosolyogva Hindenburg.

A vitéz huszárörrmester azóta kigyógyult és szép kitüntetésben részesült.

— **Katonák vigyáznak a virágokra.** A rendőrség, — mint azt már jelentettük — az állomásparancsnoksághoz fordult és katonai örök kirendelését kérte, a virágágyak és ültetvények megőrzésére. Az állomásparancsnokság most értesítette a rendőrséget, hogy a Széchenyi-téren, a Stefánia-sétányon és Új-szegeden vasárnaponként reggel hét órától este hétig, hétköznapi napokon pedig délután öt-től hétig két-két katonát fog őrködni. A katonák azokat, akik a virágokat letördelik, letartóztatják és átadják a rendőrségnek.

— **Bucusu.** Minden kommentár nélkül közöljük az alábbi érdekes és színes sorokat: Bucuszik az öreg „Somogy“. Bucusztatja teremő gazdáját, megalapítóját: Roboz Istvánt. De bucuszik enmaga is. Mert amint kihullott a toll az öreg Roboz István kezéből, megszűnt a „Somogy“ érverése, lüketezése is. Nem hiába elválaszthatatlan volt az utjuk ötvenhárom éven át, megszakadt ez az út, amint a fáradt vándor nyugvóra tért. Egy hónappal ezelőtt még csöndes rezignációval mondotta:

— Fiam, ha beszüntetik a lapomat, én meghalok.

És nekem, aki az utóbbi öt évben a „Somogy“-nak egyetlen munkatársa és lapintézője voltam, nem volt bátorságom a lapot megszüntetni.

Korzó-Mozi

Husvét szombaton és vasárnap

Óriási szenzáció!

Maria Carmi

legcsodásabb filmje

Az örök homály.

Nagy bűnügyi dráma 5 felvonásban.

Számozott helyek.

Jegyek előre válthatók.

Ma pénteken nincs előadás.

Pedig már két év óta csak minden második vasárnap jelent meg. És az öreg ur nem is sejtette, hogy *Vaszary Kolos* hercegprimás halálával a „Somogy“ utolsó előfizetőinek egyike halt meg. *A hercegprimás halála után már csak öt előfizető maradt:* a mernyei jószágkormányzó, a balatontavi gőzhajózási részvénytársaság, Gosztonyi Mihály dr. (Bárdibükk), Nagykanizsa és Kaposvár városok. Ezek kitartottak mindhalálig. Köszönet érte. Most már a vezér is pihenőre tért. Kiejtette kezéből a zászlót. A munkatárs fölveszi, még egyszer bucsut int vele a közönségnek és bejelenti, hogy a nagynevű és halhatatlan emlékü Roboz István lapja, az ötvenhárom éves „Somogy“, hosszú és becsületes pályafutása után a mai számával megszűnt.

Élete nem volt hiábavaló, emléke fölött az elismerés zászlaja leng.

Sebők Jenő,

a „Somogy“ munkatársa.

— **Megrágalmazott községi bíró.** Nagylak község bírája tavaly júliusban Homorka Pál napszámosnak bérbeadta a község káposztaföldjét. Emiatt *Pipics Mártonné és Szeles Mihályné* azzal gyanúsították *Jancsik István* bíró, hogy azért adta Homorkának a földet, mert rokona. A bíró rágalmozás miatt feljelentést tett a két asszony ellen. A szegedi törvényszék csütörtökön *három-három nap* fogházra és husz-husz korona pénzbüntetésre ítélte a rágalmozókat.

— **A Nyugat, Ignotus, Ady Endre és Fenyő Miksa** szerkesztésében megjelenő szépirodalmi folyóirat 1916. évi husvét sz. száma a következő nagyrészt aktuális és igen érdekes tartalommal jelent meg: Tartalom: Halász Imre: Török-magyar vonatkozások. Kassák Lajos: Misillő királysága (Regény.) Szép Ernő: Versek. Ambrus Zoltán: Háborús jegyzetek. Elek Artúr: Barbárok szobrai. Kertész István: Korán jöttek a golyák (Novella.) Lengyel Géza: „Mitteleuropa.“ Schöpflin Aladár: Madrid, 1616. április 23. Figyelő: Fenyő Miksa: Szerelm. Schöpflin Aladár: Bűbajos. Bálint Aladár: A fiatalok. Disputa: Fenyő Miksa: Humor és komikum. Előfizetési ára: Egy évre 28 kor. Félévre 14 kor. Egyes szám ára 1 kor. 40 fillér. Megjelenik minden hónap 1-én és 16-án. Szegeden Várnay L. könyvkereskedésében kapható.

Tanuljunk idegen nyelveket a Városi Nyelviskolában. Telefon 14—11.

Husvétai ajándékok

ékszerekben és órákban jutányos áron beszerezhető pontos kiszolgálás mellett

Juszticz Dezső

órás és ékszerész

Kölcsey-utca 2. sz. (Royal-szállóval szemben.)

KÖNYVET A HARCTÉRRE!

Az Országos Hadsegélyző Bizottság és a Magyar Szent Korona Országainak Vöröskereszt Egylete könyveket, füzeteket, képes újságokat kér a harctéren levő katonák részére.

A küldemények a Vöröskereszt Szereteadomány-osztályhoz (Budapest V., Lipótkörút 1.) címzendők.

A kir. posta bérmentesen szállítja a csomagot, ha ráírjuk: „Szereteadomány a harctéren levő katonák számára.“